

De geschiedenis van de weergaloze valk 612

Valk 612 werd gebouwd in 1967 door Jacques Kraan van Jachtwerf Kraan, de vader van de huidige valkenzeiler Bart Kraan. De boot werd destijds gebouwd voor zijn jongere broer Bart en hij geeft de boot de legendarische naam “De Gladde Aal”, niet verwonderlijk natuurlijk als je palinghandelaar bent.

Eigenlijk begint het verhaal veel eerder. De familie Kraan uit Leimuiden/Oude Wetering waren in de 50 en 60-er jaren wedstrijdzeilende BN'ers. Er werden magische talenten aan de broers Jacques en Bart toegeschreven. Voor Jacques had men in 1956 al een gouden medaille toegedacht op de Spelen in Melbourne en de Sharpie lag daar al toen Nederland besloot zich terug te trekken. De jongere broer Bart nam het stokje over in de Sharpie en werd in de zestiger jaren ook meerdere keren kampioen. Beide zeilers wer-

den geroemd om hun kennis en kunde van het technische en tactische deel van het wedstrijdzeilen. Het sporten en willen winnen zat de familie Kraan in het bloed.

Jacques besloot op de jachthaven Kraan in Leimuiden valken te gaan bouwen, iets wat vroeg in de jaren '60 erg in de mode was. Alle begin is moeilijk, maar er was zeker een markt voor. Tussen het runnen van de jachthaven door heeft Jacques ongeveer 15 Kraan-valken gebouwd. Een paar weken geleden heeft Bart nog eens aan zijn

vader gevraagd of de 612 met speciale kwalificaties is gebouwd. Het antwoord was nee; dit in tegenstelling tot de resultaten van de boot. Voordat Bart in 1967 in de valk stapte heeft hij nog een paar jaar in de Flying Dutchman gezeild en ook dat bleef niet onopgemerkt gezien de vele artikelen in de Waterkampioenen uit die tijd. Echter het internationale zeilen was moeilijk te combineren met de palingrokerij en besloten werd de zeilcarrière in de valk voor te zetten. En Bart ging voortvarend te werk. Nu ik een paar weken geleden het originele trimboekje van valk 612 in handen kreeg zie ik een man die wel heel erg professioneel alles aan het uitzoeken was. De resultaten zijn bekend want Bart Kraan won zo goed als alle wedstrijden die hij met de 612 voer. In grote velden, licht weer, zwaar weer; het maakte niet uit. Maar Bart werd ongeneeslijk ziek en overleed voor zijn 40e. Zelf zeilde ik valk vanaf 1977/ 1978 en heb nauwelijks tegen Bart Kraan kunnen varen omdat hij ziek was. Zijn laatste wedstrijd heeft hij in 1979 gevaren en toevallig zeilde ik ook mee. Uiteraard won hij en er staat mij nog bij dat ik hem vroeg of het niet moeilijk was om met één oog te varen, waarbij hij me vertelde dat hij volledig zijn bemanning Cees Vroege vertrouwde. Het was zijn afscheidswedstrijd, want 1980 heeft hij niet meer gehaald. Eigenlijk wilde niemand de boot kopen terwijl de prijs goed was. De 612 was een beetje heilig omdat hij 8 maal kampioen was geworden. En niemand wilde de boot kopen omdat men

bang was om af te gaan denk ik. Maar mijn oude 470 bemanning Jan Leenaars, die ik tijdens een wintersport vakantie gek had gemaakt met mijn valkenverhalen had daar lak aan en kocht de valk 612. De boot werd omgedoopt tot Raasneel, misschien dat de naam Gladde Aal toch wat zwaar was. Hij besloot samen met Tom Muller (valk 577) wisselend sturend en bemannend de boot te gaan varen. Het was een gezellige bedoe-

	LW	MW	ZW.
Zystagen	3 à 4	2 à 3	1 à 2
Mastbouwje	geen	voor	achter
blokjes	3	1 à 2	geen
Land mast	6 à 7	4 à 5	3 à 4
afstand. Fokken - mastbouw	172 - 172	169 - 170	167 - 168
Spant 8 ↔ Mastk. bouw	12 cm.	12 cm	12 cm
Mastkoker bouw gat van voor af	3.	3	3.

ning aan boord van de 612. Gingen ze als eerste door de finish dan werden vlak voor de finish de feestneuzen en feesthoedjes opgezet. We kunnen wel stellen dat de Kraan snelheid er nog goed in zat. In 1982 en 1983 werd het duo tweede op het kampioenschap aldus Tom Muller. Leenaars emigreerde naar Australië en kwam nog één keer terug om een kampioenschap te varen waarbij ze zesde werden.

Daarna werd de boot verkocht aan Philip Waalewijn die eigenaar was van valk 537 Hot Stuff, waarin hij van 1978 tot 1984 zeilde met Barend Jan Hagen. Philip kocht de 612 voor fl. 15.000,- en daar heeft hij 30 jaar lang geen moment spijt van gehad. Hij voer tot 1992 met Jan Willen Wolters (als hij thuis was als Marine officier) en ze gingen beduidend sneller met de 612, met als resultaat vaak een top 10 plek. Met Rik Wolters en ook een keer met Jan Bos als stuurman haalden ze zelfs de top 5 in de jaren '80. In de eerste jaren beschikten ze nog over een Lefebvre spinaker die echt veel meer voordewindse snelheid gaf dan de meeste boten. Andere zeilmakers hebben 'm geprobeerd na te maken, maar helaas. Vanaf 1992 heeft Philip vele jaren gezeild met Mark Tigchelaar en ze bleven als de rook gaan. De successen waren zeker voor een groot deel te danken aan het geweldige schip. De combinatie van een snel schip en een goede stuurman bleek ook wel uit een oppermachtig resultaat in de sprintwedstrijden op Kralingen samen met Hero Mulder. In 2014 werd de boot ons aangeboden door Philip, die wat gezondheidsproblemen had en toen hebben Frans en ik besloten de boot samen te kopen. Een boot met zo'n mooie historie daar wilden we toch nog wel wat mee varen. Na de

aankoop hebben we Bart Kraan maar eens gebeld of we de boot de originele naam weer konden geven. Liever niet, dus kozen we voor de naam "Rumble". Eerst is er een half jaartje aan de boot gewerkt, want er was wat achterstallig onderhoud en je wilt toch vaak nog wat dingen aanpassen vanuit je eigen ervaring van het valkzeilen. Ook Frans deed nog wat sleutelwerk en daarna was het resultaat prima. Van Philip kregen we de boodschap mee de maststand niet te veranderen, maar eigenwijs zijn kan geen kwaad en we zetten de mast rechtop. Na ruim een jaar van alles geprobeerd te hebben kwamen we er achter dat Philip gelijk had. Daarna hebben we er geen tijd meer ingestoken. Echter nadat ik onlangs het originele handgeschreven trimboekje van de 612 in handen kreeg, bleek er toch veel meer mogelijk met de boot. Toen Frans en ik voor het eerst gingen varen in de 612 op een Braassem Summer Regatta waren we blij verrast met de snelheid die deze boot ontwikkelde met wind. Ondanks dat er bij de bemanning veel onhandigheid en wennen

was, deed de boot het prima. Eigenlijk vonden we vanaf 10 knopen de boot geweldig varen. Voor mij was dit de achtste valk waar ik in voer en Frans had mogelijkwijs nog meer valken gevaren, dus vergelijkingsmateriaal hadden we wel gehad. Ooit waren we blij met de snelheid van de valk 725, maar dit was anders. Wij hebben mooie resultaten met de 612 gezeild en geprobeerd de boot weer te laten stralen zoals vroeger. Mooi dat we het laatste Nederlands Kampioenschap wat we meegedaan hebben, 5e zijn geworden en de laatste evenementen die we gezeild hebben wonnen. Zelf ben ik tegen wat beperkingen aangelopen de afgelopen jaren. Ik heb geconstateerd dat ik geen twee klassen tegelijk meer kan varen en heb besloten om alleen nog met de Finn door te gaan. Prachtig dat Frans en ik zolang samen hebben gezeild en onze valkcarrière hebben afgesloten in de 612. Wie weet welk team de gloriejeden van de 612 opnieuw kan laten herleven in de toekomst.

Wouter Molenaar, (voormalig) valk 612

